અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.
DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

==========

ભારત સંઘ

વિરુદ્ધ

મેસર્સ બ્રાઈટ પાવર પ્રોજેક્ટ્સ (આઈ) પ્રાઈવેટ લિમિટેડ

(સિવિલ અપીલ નં. ૨૪૦૪/૨૦૦૮)

૦૨ જુલાઈ, ૨૦૧૫

[અનિલ આર. દવે, વિક્રમજીત સેન અને પિનાકી ચંદ્ર ઘોષ, ન્યાયમૂર્તિઓ]

મધ્યસ્થતા અને સમાધાન અધિનિયમ, ૧૯૯૬ – કલમ ૩૧(૭) – મધ્યસ્થતા એવોર્ડની રકમ પર પેન્ડન્ટે લાઈટ વ્યાજની ફાળવણી – જ્યારે પક્ષકારો વચ્ચેના કરારમાં વ્યાજ આપવા અંગે સ્પષ્ટ મનાઈ હોય – તેની યોગ્યતા – ઠેરવ્યું: કલમ ૩૧(૭) સ્પષ્ટપણે જોગવાઈ કરે છે કે જ્યાં સુધી વ્યાજની ફાળવણીનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી મધ્યસ્થ કરારની શરતોથી બંધાયેલ છે – એકવાર પક્ષકારો વ્યાજ ચૂકવવામાં આવશે નહીં તેવી બાબતે સંમત થયા હોય, તો તેઓ તે સમજૂતીથી બંધાયેલા હતા – આમ, ન તો પક્ષકાર વ્યાજની

માગણી કરવા માટે હકદાર હતો કે ન તો મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ વ્યાજ ફાળવી શક્યું હોત.

અપીલ મંજૂર કરતાં, કોર્ટે ઠેરવેલ કે:

૧. જ્યારે કરારના પક્ષકારો એ હકીકત પર સંમત થયા હતા કે કરાર હેઠળ કોન્ટ્રાક્ટરને ચૂકવવાપાત્ર રકમ પર વ્યાજ ફાળવવામાં આવશે નહીં, ત્યારે તેઓ તેમની સમજૂતીથી બંધાયેલા હતા. એકવાર એવી સંમતિ આપ્યા પછી કે કોન્ટ્રાક્ટર કરાર હેઠળ ચૂકવવાની રકમ પર કોઈ વ્યાજની માગણી કરશે નહીં, તે દીવાની કોર્ટ સમક્ષ અથવા મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ વ્યાજ માંગી શક્યો ન હોત. [પેરા ૧૨] [૪૯૨–ઈ–એફ]

૨. સદર અધિનિયમની કલમ ૩૧(૭), *"જ્યાં સુધી પક્ષકારો દ્વારા અન્યથા સંમત ન થયા હોય"* એ શબ્દોનો ઉપયોગ કરીને, સ્પષ્ટપણે નિર્દિષ્ટ કરે છે કે દાવો ઉદ્ભવ્યાની તારીખથી ચુકાદાની તારીખ સુધી વ્યાજની ફાળવણીના સંદર્ભમાં મધ્યસ્થ કરારની શરતોથી બંધાયેલો છે. તેથી, જ્યાં પક્ષકારો વ્યાજ ચૂકવવાપાત્ર રહેશે નહીં તેવી બાબતે સંમત થયા હોય, ત્યાં મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ વ્યાજ ફાળવી શકે નહીં. વર્તમાન કેસમાં વ્યાજ ફાળવતાં પહેલાં ટ્રિબ્યુનલ અધિનિયમની કલમ ૩૧(૭) અને કરારની કલમ ૧૩(૩) ની જોગવાઈઓ પર વિચાર કરવામાં નિષ્ફળ રહી હતી. [પેરા ૧૪ અને ૧૭] [૪૯૩–સી; ૪૯૪–એફ]

ભારત સંઘ વિરુદ્ધ સરસ્વત ટ્રેડિંગ એજન્સી અને અન્ય (૨૦૦૯) ૧૬

એસ.સી.સી. ૫૦૪ : ૨૦૦૯ (૧૦) એસ.સી.આર. ૧૦૬૩ – પર આધાર રાખ્યો.

સેક્રેટરી, ઈરિગેશન ડિપાર્ટમેન્ટ, ગવર્નમેન્ટ ઓફ ઓરિસ્સા અને અન્ય વિરુદ્ધ જી.સી. રોય (૧૯૯૨) ૧ એસ.સી.સી. ૫૦૮ : ૧૯૯૧ (૩) સપ્લી. એસ.સી.આર. ૪૧૭ – ને અલગ તારવ્યો.

કેસ કાયદા સંદર્ભ

૨૦૦૯ (૧૦) એસ.સી.આર. ૧૦૬૩	**આધાર રાખેલ.**	**પેરા ૧૫**
૧૯૯૧ (૩) સપ્લી. એસ.સી.આર. ૪૧૭	**તફાવત દર્શાવેલ.**	**પેરા ૧૬**

દિવાની અપીલીય અધિકારક્ષેત્ર :

સિવિલ અપીલ નં. ૨૪૦૪/૨૦૦૮

બોમ્બે હાઇકોર્ટના આદેશ તારીખ ૦૭/૦૮/૨૦૦૬ જે અપીલ (એલ) નં. ૧૨૪/૨૦૦૬ માં મધ્યસ્થતા પિટિશન નં. ૩૨૧/૨૦૦૫ માં આપવામાં આવ્યો હતો તેના પરથી.

અપીલકર્તા તરફથી: જે. એસ. અત્રી, મનિતા વર્મા, એસ. એન. તેરદલ, ડી. એસ. માહરા.

સામાવાળા તરફથી: પ્રશાંત કુમાર, ત્રિવેણી પોટેકર, રાજન સિંહ, અમરજીત સિંહ બેદી.

કોર્ટનો ચુકાદો ન્યાયમૂર્તિ અનિલ આર. દવે દ્વારા આપવામાં આવેલ

૧. બોમ્બે હાઇકોર્ટ દ્વારા મધ્યસ્થતા પિટિશન નં. ૩૨૧/૨૦૦૫ માં અપીલ (લોજિંગ) નં. ૧૨૪/૨૦૦૬ માં તારીખ ૦૭ ઓગસ્ટ, ૨૦૦૬ ના રોજ આપવામાં આવેલા ચુકાદાથી વ્યથિત થઈને આ અપીલ દાખલ કરવામાં આવી છે, જેમાં મુદ્દો એ છે કે શું અપીલકર્તા સામાવાળાને વ્યાજ ચૂકવવા માટે જવાબદાર છે ભલે કરારમાં એવી જોગવાઈ હતી કે કોન્ટ્રાક્ટરને ચૂકવવાપાત્ર રકમ પર કોઈ વ્યાજ ચૂકવવામાં આવશે નહીં. મુદ્દાના નિર્ણય માટે સુસંગત હકીકતો ટૂંકમાં નીચે મુજબ છે.

૨. અપીલકર્તા અને સામાવાળાએ એક કરાર કર્યો હતો જેના દ્વારા સામાવાળાએ અમુક બાંધકામ કરવાનું હતું, જેનું વર્ણન ૨૦ જાન્યુઆરી, ૧૯૯૭ ના રોજ પક્ષકારો વચ્ચે થયેલા કરારમાં વધુ વિગતવાર વર્ણવવામાં આવ્યું હતું.

૩. કરારના અમલીકરણ દરમિયાન, અપીલકર્તા અને સામાવાળા કોન્ટ્રાક્ટર વચ્ચે વિવાદ ઊભો થયો હતો અને પક્ષકારો વચ્ચે સંમતિ સધાયા મુજબ, તે વિવાદ મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલને સોંપવામાં આવ્યો હતો. સંબંધિત પક્ષકારોને સાંભળ્યા પછી, મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલે ૧૭ મે, ૨૦૦૫ ના રોજ ચુકાદો (એવોર્ડ) જાહેર કર્યો, જેના દ્વારા તેણે સામાવાળા કોન્ટ્રાક્ટરને સંદર્ભની તારીખથી ચુકાદાની તારીખ સુધી અવોર્ડ કરેલી રકમ પર વ્યાજ પણ ફાળવ્યું હતું.

૪. *સેક્રેટરી, ઈરિગેશન ડિપાર્ટમેન્ટ, ગવર્નમેન્ટ ઓફ ઓરિસ્સા અને અન્ય વિરુદ્ધ જી.સી. રોય (૧૯૯૨) ૧ એસ.સી.સી. ૫૦૮* ના કેસમાં આપવામાં આવેલા ચુકાદા પર આધાર રાખીને, મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલે ચુકાદાની રકમ પર વ્યાજ ફાળવ્યું હતું. સદર કેસમાં, આ કોર્ટે મધ્યસ્થતા અધિનિયમ, ૧૯૪૦ ની કલમ ૨૯ ની જોગવાઈઓ પર વિચાર કર્યો હતો, જે પેન્ડન્ટે લાઇટ વ્યાજની ચુકવણી સાથે સંબંધિત હતી. સદર અધિનિયમની યોજના, અગાઉના વિવિધ નિર્ણયોનું વિશ્લેષણ કર્યા પછી અને તે જ મુદ્દા પર વિચાર કર્યા પછી કે શું મધ્યસ્થ પાસે પેન્ડન્ટે લાઇટ વ્યાજ ફાળવવાની સત્તા છે અને જો હોય તો, કયા સિદ્ધાંતો પર, આ કોર્ટે ઠેરવેલ કે મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ પાસે વ્યાજ ફાળવવાની સત્તા છે.

૫. એવોર્ડથી અને ખાસ કરીને મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા વ્યાજ ફાળવવામાં આવ્યું હોવાથી વ્યથિત થઈને, અપીલકર્તાએ બોમ્બે હાઇકોર્ટમાં મધ્યસ્થતા પિટિશન નં. ૩૨૧/૨૦૦૫ દાખલ કરી હતી. સદર મધ્યસ્થતા પિટિશન ૧૩ ડિસેમ્બર, ૨૦૦૫ ના રોજ ફગાવી દેવામાં આવી હતી.

૬. મધ્યસ્થતા પિટિશન ફગાવી દેવાતા વ્યથિત થઈને, અપીલકર્તાએ અપીલ દાખલ કરી હતી જે બોમ્બે હાઇકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા પણ ૦૭ ઓગસ્ટ, ૨૦૦૬ ના રોજ ફગાવી દેવામાં આવી હતી. ભારત સંઘ વિરુદ્ધ આનંદ બિલ્ડર્સ ના કેસમાં બોમ્બે હાઇકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચના ૨ જુલાઈ, ૧૯૯૭ ના રોજ આપવામાં આવેલા ચુકાદા પર આધાર રાખવામાં આવ્યો હતો અને ઉપરોક્ત

કારણ જણાવવા સિવાય, અપીલ ફગાવતી વખતે હાઇકોર્ટ દ્વારા અન્ય કોઈ કારણ નોંધવામાં આવ્યું ન હતું.

૭. અપીલકર્તા તરફથી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલના જણાવ્યા મુજબ, પક્ષકારો વચ્ચે થયેલા કરારમાં સમાવિષ્ટ એક વિશિષ્ટ શરતને ધ્યાને લેતાં કે કોન્ટ્રાક્ટરને કોઈ વ્યાજ ચૂકવવામાં આવશે નહીં, મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ માટે કોન્ટ્રાક્ટરને કોઈ વ્યાજ ફાળવવાનું ખુલ્લું ન હતું.

૮. બીજી તરફ, સામાવાળા કોન્ટ્રાક્ટર તરફથી ઉપસ્થિત વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે હાઇકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે વિદ્વાન સિંગલ જજ તેમજ મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલા હુકમને યોગ્ય રીતે માન્ય રાખ્યો હતો.

૯. ઉપરોક્ત દલીલો પર, આ કોર્ટે નક્કી કરવાનું છે કે શું પક્ષકારો વચ્ચેના કરારમાં વ્યાજની ફાળવણી અંગે સ્પષ્ટ મનાઈ હતી અને જો તેમ હોય તો, શું મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ સંદર્ભની તારીખથી ચુકાદાની તારીખ સુધીના સમયગાળા માટે વ્યાજ ફાળવવામાં વાજબી હતી.

૧૦. પક્ષકારો વચ્ચે થયેલા કરારની કલમ ૧૩(૩) નીચે મુજબ વંચાય છે:

"૧૩(૩). અર્નેસ્ટ મની અને સુરક્ષા ડિપોઝિટ અથવા કરાર હેઠળ કોન્ટ્રાક્ટરને ચૂકવવાપાત્ર રકમો પર કોઈ વ્યાજ ચૂકવવાપાત્ર રહેશે નહીં,

પરંતુ આ કલમની પેટા–કલમ (૧) ની શરતો હેઠળ જમા કરાયેલ સરકારી જામીનગીરીઓ તેના પર મળેલા વ્યાજ સહિત પરત ચૂકવવાપાત્ર રહેશે."

૧૧. આમ, પક્ષકારો વચ્ચે ખાસ સમજૂતી હતી કે અર્નેસ્ટ મની, સુરક્ષા ડિપોઝિટ અને કરાર હેઠળ કોન્ટ્રાક્ટરને ચૂકવવાપાત્ર રકમ પર કોઈ વ્યાજ ચૂકવવાનું રહેશે નહીં. જ્યાં સુધી સામાવાળા કોન્ટ્રાક્ટર દ્વારા અપીલકર્તા પાસે જમા કરાવવામાં આવેલી સરકારી જામીનગીરીઓ પર વ્યાજની ચુકવણીનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી સ્પષ્ટપણે જણાવવામાં આવ્યું હતું કે સદર રકમ કોન્ટ્રાક્ટરને તેના પર મળેલા વ્યાજ સાથે પરત કરવાની હતી, પરંતુ જ્યાં સુધી કરાર હેઠળ કોન્ટ્રાક્ટરને ચૂકવવાપાત્ર રકમ પર વ્યાજની ચુકવણીનો સંબંધ હતો, ત્યાં સુધી એક વિશિષ્ટ શરત હતી કે તેના પર કોઈ વ્યાજ ચૂકવવાનું રહેશે નહીં.

૧૨. જ્યારે કરારના પક્ષકારો એ હકીકત પર સંમત થયા હતા કે કરાર હેઠળ કોન્ટ્રાક્ટરને ચૂકવવાપાત્ર રકમ પર વ્યાજ ફાળવવામાં આવશે નહીં, ત્યારે અમારા મતે, તેઓ તેમની સમજૂતીથી બંધાયેલા હતા. એકવાર એવી સંમતિ આપ્યા પછી કે કોન્ટ્રાક્ટર કરાર હેઠળ ચૂકવવાની રકમ પર કોઈ વ્યાજની માગણી કરશે નહીં, તે દીવાની કોર્ટ સમક્ષ અથવા મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ વ્યાજ માંગી શક્યો ન હોત.

૧૩. મધ્યસ્થતા અને સમાધાન અધિનિયમ, ૧૯૯૬ (જે હવે પછી 'અધિનિયમ' તરીકે ઉલ્લેખિત છે) ની કલમ ૩૧(૭) એ બાબતે સ્પષ્ટ છે કે જ્યાં સુધી પક્ષકારો દ્વારા અન્યથા સંમત ન થયા હોય, ત્યાં સુધી મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ

દાવો ઉદ્ભવ્યાની તારીખથી ચુકાદાની તારીખ સુધીના સમયગાળા માટે વાજબી દરે વ્યાજ ફાળવી શકે છે. અધિનિયમની કલમ ૩૧(૭) નીચે મુજબ વંચાય છે:

> "૩૧(૭)(એ) જ્યાં સુધી પક્ષકારો દ્વારા અન્યથા સંમત ન થયા હોય, ત્યાં અને જ્યાં સુધી મધ્યસ્થ ચુકાદો નાણાંની ચુકવણી માટે હોય, ત્યાં મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ તે રકમમાં, જે રકમ માટે ચુકાદો આપવામાં આવ્યો છે તેમાં, વ્યાજનો સમાવેશ કરી શકે છે, જે દરે તેને વાજબી લાગે, તે સમગ્ર અથવા નાણાંના કોઈ ભાગ પર, દાવો ઉદ્ભવ્યાની તારીખ અને ચુકાદો આપવામાં આવે તે તારીખ વચ્ચેના સમગ્ર સમયગાળા અથવા તેના કોઈ ભાગ માટે."

૧૪. સદર અધિનિયમની કલમ ૩૧(૭), *"જ્યાં સુધી પક્ષકારો દ્વારા અન્યથા સંમત ન થયા હોય"* એ શબ્દોનો ઉપયોગ કરીને, સ્પષ્ટપણે નિર્દિષ્ટ કરે છે કે દાવો ઉદ્ભવ્યાની તારીખથી ચુકાદાની તારીખ સુધી વ્યાજની ફાળવણીના સંદર્ભમાં મધ્યસ્થ કરારની શરતોથી બંધાયેલો છે. તેથી, જ્યાં પક્ષકારો વ્યાજ ચૂકવવાપાત્ર રહેશે નહીં તેવી બાબતે સંમત થયા હોય, ત્યાં મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ વ્યાજ ફાળવી શકે નહીં.

૧૫. અમે આ કોર્ટના ભારત સંઘ વિરુદ્ધ સરસ્વત ટ્રેડિંગ એજન્સી અને અન્ય (૨૦૦૯) ૧૬ એસ.સી.સી. ૫૦૪ ના નિર્ણયનો પણ ઉલ્લેખ કરી શકીએ છીએ. આ કોર્ટે સદર કેસમાં અવલોકન કર્યું છે કે જો કરારમાં વ્યાજની ચુકવણી સામે મનાઈ હોય, તો મધ્યસ્થ આવા સમયગાળા માટે કોઈ વ્યાજ ફાળવી શકે

નહીં. પક્ષકારો વચ્ચે થયેલા કરારની કલમ ૧૩(૩) હેઠળની વિશિષ્ટ મનાઈને ધ્યાને લેતાં, અમારો અભિપ્રાય છે કે મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ સંદર્ભમાં પ્રવેશવાની તારીખથી ચુકાદાની તારીખ સુધી વ્યાજ ફાળવવામાં વાજબી નહોતી.

૧૬. મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલે મુખ્યત્વે આ કોર્ટ દ્વારા જી.સી. રોય ના કેસ (ઉપરોક્ત) માં આપવામાં આવેલા ચુકાદા પર આધાર રાખ્યો હતો. સદર કેસમાં પરિસ્થિતિ અલગ હતી. પક્ષકારો વચ્ચેના કરારમાં વ્યાજ ચૂકવવામાં આવશે નહીં તેવી કોઈ શરત નહોતી. સદર ચુકાદાના પેરા ૪૪ માં નીચે મુજબ અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે:

> "૪૪. ઉપરોક્ત વિચારણાને ધ્યાનમાં લેતાં, અમે માનીએ છીએ કે નીચે મુજબનો સાચો સિદ્ધાંત છે જેનું આ સંબંધમાં પાલન કરવું જોઈએ:
>
> જ્યાં પક્ષકારો વચ્ચેનો કરાર વ્યાજ આપવાની મનાઈ કરતો નથી અને જ્યાં પક્ષકાર વ્યાજની માગણી કરે છે અને તે વિવાદ (મુદ્દલ રકમની માગણી સાથે અથવા સ્વતંત્ર રીતે) મધ્યસ્થને સોંપવામાં આવે છે, ત્યાં તેની પાસે પેન્ડન્ટે લાઇટ વ્યાજ ફાળવવાની સત્તા રહેશે. આનું કારણ એ છે કે આવા કિસ્સામાં એવું માની લેવું જોઈએ કે વ્યાજ પક્ષકારો વચ્ચેના કરારની એક ગર્ભિત શરત હતી અને તેથી જ્યારે પક્ષકારો તેમના તમામ વિવાદો – અથવા વ્યાજ અંગેના વિવાદને તે રીતે – મધ્યસ્થને સોંપે છે, ત્યારે તેની પાસે વ્યાજ ફાળવવાની સત્તા રહેશે. આનો અર્થ એ નથી કે દરેક કિસ્સામાં મધ્યસ્થે અનિવાર્યપણે પેન્ડન્ટે લાઇટ વ્યાજ ફાળવવું જ

જોઈએ. આ તેની વિવેકબુદ્ધિની બાબત છે જેનો ઉપયોગ કેસની તમામ હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, ન્યાયના હેતુઓને લક્ષમાં રાખીને કરવાનો છે."

૧૭. આ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા ઉપરોક્ત ચુકાદા પર આધાર રાખીને, મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલે સંદર્ભ શરૂ થયાની તારીખથી ચુકાદાની તારીખ સુધીના સમયગાળા માટે કોન્ટ્રાક્ટરને ચૂકવવાપાત્ર રકમ પર વ્યાજ ફાળવવું યોગ્ય માન્યું હતું. જો કે, ટ્રિબ્યુનલ વર્તમાન કેસમાં વ્યાજ ફાળવતાં પહેલાં સદર અધિનિયમની કલમ ૩૧(૭) અને કરારની કલમ ૧૩(૩) ની જોગવાઈઓ પર વિચાર કરવામાં નિષ્ફળ રહી હતી.

૧૮. એ નોંધવું પણ પ્રસ્તુત છે કે ***<u>જી.સી. રોય નો કેસ</u>*** (ઉપરોક્ત) ૧૨ ડિસેમ્બર, ૧૯૯૧ ના રોજ મધ્યસ્થતા અધિનિયમ, ૧૯૪૦ ની જોગવાઈઓના આધારે નક્કી કરવામાં આવ્યો હતો, જે તે સમયે અમલમાં ન હતો જ્યારે મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ દ્વારા હાલના વિવાદનો નિર્ણય લેવામાં આવ્યો હતો.

૧૯. વ્યાજ ફાળવવા અંગે કોઈ પણ નિર્ણય લેતાં પહેલાં મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલે સદર અધિનિયમની કલમ ૩૧(૭)(એ) વાંચવી અને તેનું અર્થઘટન કરવું જોઈતું હતું. સદર કલમ, જે ઉપર પુનઃઉત્પાદિત કરવામાં આવી છે, તે પક્ષકારો વચ્ચે થયેલા કરારને વધુ પ્રાધાન્ય આપે છે. જો કરારના પક્ષકારો એકબીજાને વ્યાજ ન ચૂકવવા સંમત થાય, તો મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલને પેન્ડન્ટે લાઇટ વ્યાજ ફાળવવાનો કોઈ અધિકાર નથી.

૨૦. અલગ સમયગાળાના ચુકાદાઓ પર આધાર રાખીને કે જ્યારે વૈધાનિક જોગવાઈઓ અલગ હતી, મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલે સંદર્ભ શરૂ થયાની તારીખથી ચુકાદાની તારીખ સુધીના સમયગાળા માટે કોન્ટ્રાક્ટરને ચૂકવવાપાત્ર રકમ પર વ્યાજ ફાળવ્યું હતું અને મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલના સદર અભિપ્રાયને હાઈકોર્ટ દ્વારા પુષ્ટિ આપવામાં આવી હતી. અમારા મતે, મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલ અને હાઈકોર્ટે અધિનિયમની જોગવાઈઓ અને પક્ષકારો વચ્ચે થયેલા કરારની શરતો પર વિચાર કરવો જોઈતો હતો.

૨૧. ઉપરોક્ત સંજોગોમાં, મધ્યસ્થ ટ્રિબ્યુનલે સંદર્ભની તારીખથી ચુકાદાની તારીખ સુધી સામાવાળાને વ્યાજ ફાળવવું જોઈતું ન હતું.

૨૨. ઉપરોક્ત કારણોસર, અમે વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને એવોર્ડ જ્યાં સુધી તે પેન્ડન્ટે લાઇટ વ્યાજની ચુકવણીને લગતો છે ત્યાં સુધી રદ કરીએ છીએ અને નિર્દેશ આપીએ છીએ કે સંદર્ભની તારીખથી ચુકાદાની તારીખ સુધી સામાવાળાને કરાર હેઠળ ચૂકવવાપાત્ર રકમ પર કોઈ વ્યાજ ચૂકવવામાં આવશે નહીં.

૨૩. ખર્ચ અંગે કોઈ આદેશ વિના અપીલ મંજૂર કરવામાં આવે છે.

અપીલ મંજૂર કરવામાં આવી.

This judgment has been translated using an AI-assisted translation tool.

==========

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા

ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.